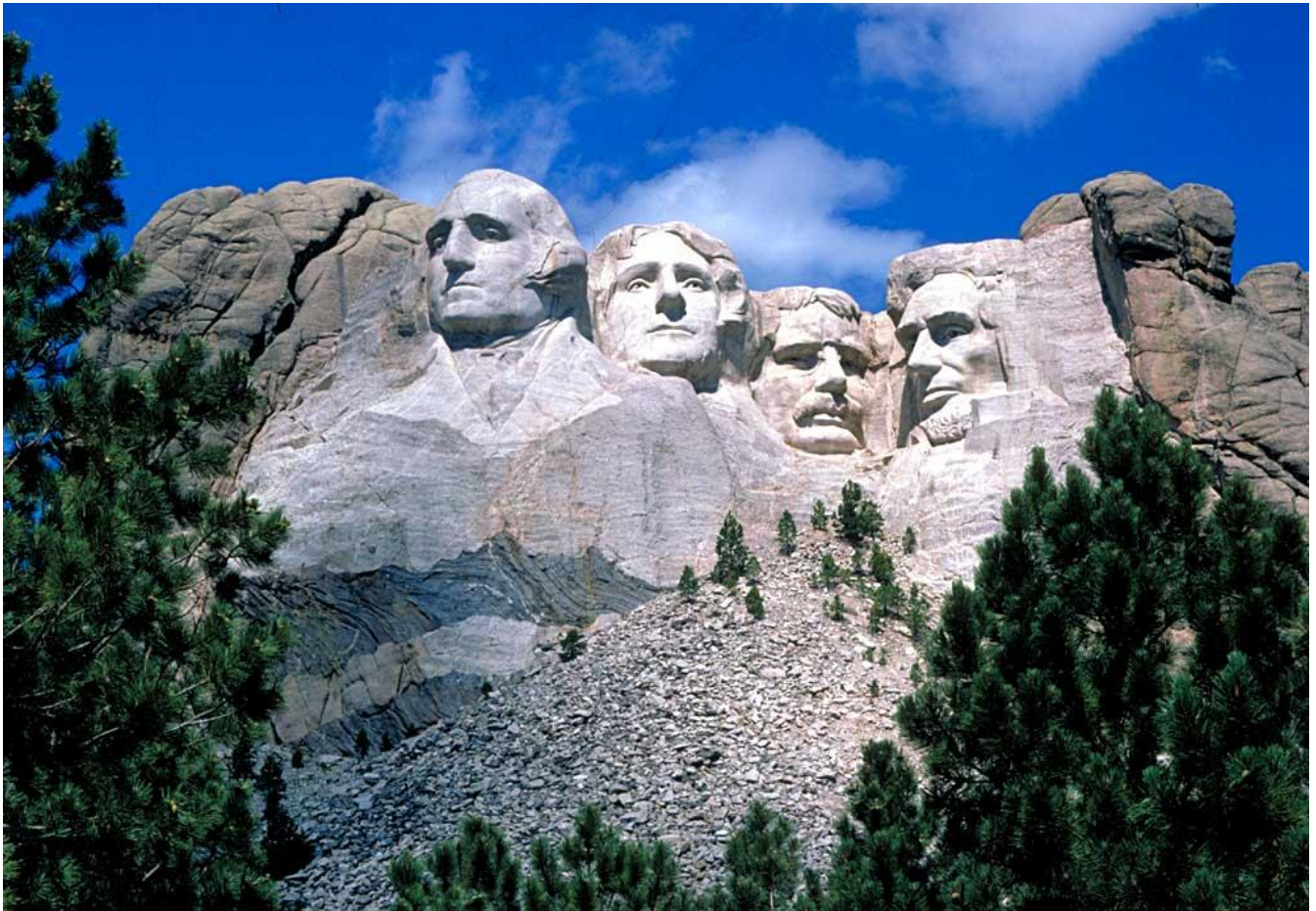

Εθνικό Μνημείο του Όρους Ράσμορ

Το Εθνικό Μνημείο του Όρους Ράσμορ (Mount Rushmore National Memorial) βρίσκεται στην Νότια Ντακότα των Η.Π.Α. Πρόκειται για τις μορφές τεσσάρων προέδρων των Η.Π.Α., ύψους 18 μέτρων, τις οποίες σκάλισαν σε μια γρανιτένια πλαγιά του όρους Ράσμορ ο γλύπτης Gutzon Borglum και ο γιος του Λίνκολν. Οι τέσσερις πρόεδροι είναι, από αριστερά προς τα δεξιά: ο Τζωρτζ Ουάσινγκτον, ο Τόμας Τζέφερσον, ο Θεόδωρος Ρούζβελτ και ο Αβραάμ Λίνκολν. Η ιδέα για την κατασκευή του μνημείου αποδίδεται στον ιστορικό Ντόαν Ρόμπινσον (Doane Robinson). Το μνημείο επισκέπτονται κάθε χρόνο δύο εκατομμύρια άνθρωποι. Οι Ινδιάνοι Λακότα, για τους οποίους το βουνό ήταν τόπος ιερός καθώς από εκεί είχε περάσει, κατά τη διάρκεια ενός πνευματικού ταξιδιού που κατέληξε στο Harney Peak, ο ηγέτης τους Black Elk, είχαν δώσει στο όρος Ράσμορ το όνομα Six Grandfathers. Οι Η.Π.Α απέκτησαν τον έλεγχο της περιοχής μετά τις συγκρούσεις με τους Ινδιάνους τη διετία 1876-77. Οι λευκοί άποικοι στην περιοχή έδωσαν στο βουνό διάφορα άλλα ονόματα: Όρος Cougar, Όρος Sugarloaf, Όρος Slaughterhouse και Keystone Cliffs. Το 1885 το όρος Ράσμορ πήρε το σημερινό όνομα του από έναν νεοϋορκέζο δικηγόρο, τον Τσαρλς Ράσμορ, στη διάρκεια μιας αποστολής στην περιοχή. Το United States Board of Geographic Names επισήμως δέχθηκε την ονομασία αυτή το 1930.

Γκραν Κάνυον

Το Γκραν Κάνυον είναι ένα μακρύ φαράγγι που σμιλεύτηκε από τον ποταμό Κολοράντο και βρίσκεται στην πολιτεία της Αριζόνα των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής. Το μεγαλύτερο μέρος του αποτελεί το Εθνικό Πάρκο του Γκραν Κάνυον, ένα από τα πρώτα εθνικά πάρκα των ΗΠΑ και Μνημείο Παγκόσμιας

Κληρονομιάς της UNESCO. Έχει μήκος 446 χιλιομέτρων, πλάτος μεταξύ 6,5 και 29 χιλιομέτρων και βάθος που φτάνει τα 1,83 χιλιόμετρα. Από τα τέλη της Κρητιδικής περιόδου, ο ποταμός Κολοράντο και οι παραπόταμοι του έσκαψαν ένα-ένα τα επίπεδα του Υψιπέδου του Κολοράντο, τα οποία έχουν ηλικία μέχρι και 2 δις χρόνια, σχηματίζοντας το Γκραν Κάνυον. Πρόσφατες έρευνες έδειξαν πως ο ποταμός Κολοράντο πήρε τη σημερινή του μορφή πριν από 17 εκατομμύρια χρόνια. Η έλλειψη υγρασίας και κατ' επέκταση βλάστησης και περίοδοι ταχείας διάβρωσης ακολουθούμενες από περιόδους πεπλάτυνσης του φαραγγιού και η ύπαρξη στρωμάτων με διαφορετική αντοχή στη διάβρωση, έδωσαν στο Γκραντ Κάνυον το σημερινό του σχήμα. Πριν από τον αποικισμό της Αμερικής από τους Ευρωπαίους, στην περιοχή ζούσαν φυλές ιθαγενών Αμερικανών, κυρίως οι "Pueblos" που από το 1.200 Π.Κ.Ε. έφτιαχναν τα καταλύματα τους μέσα στις σπηλιές του φαραγγιού και θεωρούσαν το φαράγγι ιερό. Απόγονοι των αρχαίων αυτών φυλών είναι οι Ινδιάνοι Ναβάχο. Ο πρώτος Ευρωπαίος που αντίκρισε το Γκραν Κάνυον ήταν ο Ισπανός Γκαρσία Λόπες ντε Κάρδενας (αμερικάνικα ισπανικά), ή Γκαρθία Λόπεθ ντε Κάρδενας (καστιλιάνικα ισπανικά) το 1540.

Καταρράκτες του Νιαγάρα

Οι Καταρράκτες του Νιαγάρα είναι σύμπλεγμα καταρρακτών του ποταμού Νιαγάρα, στα σύνορα μεταξύ της Καναδικής επαρχίας του Οντάριο και το Αμερικανικής πολιτείας της Νέας Υόρκης. Βρίσκονται 17 μίλια (27 χλμ) βόρεια-βορειοδυτικά του Μπάφαλο και 75 μίλια (120 χλμ) Νότιο-νοτιοανατολικά του Τορόντο, μεταξύ των δύο πόλεων με το ίδιο όνομα, Ναϊάγκρα Φολς του Οντάριο και Ναϊάγκρα Φολς της Νέας Υόρκης. Οι καταρράκτες του Νιαγάρα αποτελούνται από δύο μεγάλα τμήματα που χωρίζονται από το νησί Goat : οι καταρράκτες Horseshoe, η πλειονότητα των οποίων

βρίσκεται στην Καναδική πλευρά των συνόρων, και των Americans Falls στην Αμερικανική πλευρά. Οι μικρότεροι Bridal Veil Falls βρίσκονται επίσης στην αμερικανική πλευρά, αλλά διαχωρίζονται από τους άλλους με το νησί Luna. Οι καταρράκτες του Νιαγάρα σχηματίστηκαν όταν υποχώρησαν οι παγετώνες στο τέλος της περιόδου Wisconsin (τελευταία εποχή των πάγων), και το νερό από τις νεοσυσταθείσες Μεγάλες Λίμνες δημιούργησε ένα δρόμο μέσα από τους κρημνούς της περιοχής προς τον Ατλαντικό Ωκεανό. Ενώ δεν είναι εξαιρετικά μεγάλοι σε ύψος, οι καταρράκτες του Νιαγάρα έχουν μεγάλο πλάτος. Περισσότερο από 6 εκατομμύρια κυβικά πόδια (168.000 m^3) νερού πέφτουν κάθε λεπτό κατά την περίοδο της υψηλής ροής, και σχεδόν 4 εκατομμύρια κυβικά πόδια (110.000 m^3) κατά μέσο όρο. Είναι οι πιο ισχυροί καταρράκτες στη Βόρεια Αμερική.. Είναι φημισμένοι τόσο για την ομορφιά τους όσο και ως πολύτιμη πηγή υδροηλεκτρικής ενέργειας.

Εμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ

Το Κτήριο Εμπάιρ Στέιτ ή Εμπάιρ Στέιτ Μπίλντινγκ (The Empire State Building είναι ένας από τους υψηλότερους και ιστορικότερους ουρανοξύστες στον κόσμο. Βρίσκεται στην πόλη της Νέας Υόρκης (στη διασταύρωση της 5ης Λεωφόρου, νο. 350, και της 34ης δυτικής οδού) και έχει 102 ορόφους. Υπήρξε ο υψηλότερος ουρανοξύστης στη Γη για 41 χρόνια, από την ολοκλήρωσή του το 1931 ως το χτίσιμο του Βόρειου Πύργου του Παγκόσμιου Εμπορικού Κέντρου το 1972. Μετά την καταστροφή των πύργων του Κέντρου αυτού από τις τρομοκρατικές επιθέσεις της 11ης Σεπτεμβρίου 2001, το Εμπάιρ Στέιτ ξανάγινε και παρέμεινε το υψηλότερο κτήριο σε ολόκληρη τη Νέα Υόρκη μέχρι τις 30 Απριλίου 2012, όταν το ξεπέρασε το υπό κατασκευή Παγκόσμιο Κέντρο Εμπορίου 1. Ο αρχιτεκτονικός ρυθμός του είναι Αρ Ντεκό.

Πύργος CN

Ο Πύργος CN ή CN Tower είναι τιμεντένιος πύργος τηλεπικοινωνιών και παρατηρήσης ύψους 553,33 μέτρων ο οποίος βρίσκεται στο κέντρο του Τορόντο, Οντάριο, Καναδάς. Ο πύργος κατασκευάστηκε στη Ρέιλγουεϊ Λαντς, ένα σημείο αλλαγής σιδηροτροχιάς, το 1976 και ήταν η ψηλότερη κατασκευή και ο ψηλότερος πύργος εκείνη την εποχή. Διατήρησε και τα δύο ρεκόρ μέχρι το 2010, όταν ολοκληρώθηκαν το Μπουρτζ Χαλίφα και ο Canton Tower. Εξακολουθεί να είναι η ψηλότερη ελεύθερα ιστάμενη (δηλαδή χωρίς επιπλέον υποστήριξη, π.χ. από καλώδια) κατασκευή στο δυτικό ημισφαίριο, κύριο χαρακτηριστικό στον ορίζοντα του Τορόντο και σύμβολο του Καναδά. Προσελκύει περισσότερους από δύο εκατομμύρια επισκέπτες ετησίως.

Το όνομα CN αρχικά αναφερόταν στην Canadian National, την εταιρία σιδηροδρόμων που κατασκεύασε τον πύργο. Παρόλα αυτά, καθώς το όνομα CN άρχισε να χρησιμοποιείται συχνά, η

σύντμηση τελικά επεκτάθηκε Canadian National Tower (Καναδικός Εθνικός Πύργος) ή Canada's National Tower (Εθνικός Πύργος του Καναδά). Παρόλα αυτά, αυτά τα ονόματα δεν χρησιμοποιούνται συχνά.

Εθνικό Πάρκο Γιέλουυστοουν

Το Εθνικό πάρκο Γιέλουυστοουν, που χαρακτηρίστηκε από το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών ως εθνικό πάρκο στις 1 Μαρτίου 1872, βρίσκεται κυρίως στην πολιτεία του Ουαϊόμινγκ, αν και επεκτείνεται και στη Μοντάνα και στο Αϊντάχο. Το πάρκο ήταν το πρώτο του είδους του και είναι γνωστό για την άγρια ζωή που φιλοξενεί και τα πολλά γεωθερμικά χαρακτηριστικά του, ειδικά το γκέιζερ Όλντ Φέιθφουλ, ένα από τα πιο δημοφιλή θεάματα του πάρκου.[Το πάρκο έχει πολλά είδη οικοσυστημάτων, αλλά το κυρίαρχο είναι το υποαλπικό δάσος.

Οι Ινδιάνοι κατοικούσαν στην περιοχή του Γιέλουυστοουν για τουλάχιστον 11.000 χρόνια. Η αποστολή Λιούις και Κλαρκ πέρασε από την περιοχή στις αρχές του 19ου αιώνα. Εκτός από επισκέψεις από ανθρώπους των βουνών έως τα μέσα του 19ου αιώνα, οργανωμένες εξερευνήσεις δεν έγιναν μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του 1860. Ο Αμερικανικός στρατός ανέλαβε να επιβλέπει το πάρκο μετά την ίδρυση του. Το 1917 η διαχείριση του πάρκου πέρασε στην εθνική υπηρεσία πάρκων, η οποία είχε δημιουργηθεί τον προηγούμενο χρόνο. Έχουν κτιστεί εκατοντάδες κτίρια τα οποία

προστατεύονται εξαιτίας της αρχιτεκτονικής και ιστορικής τους σημασίας. Οι ερευνητές έχουν εξετάσει πάνω από χίλιους αρχαιολογικούς χώρους.

Το Εθνικό Πάρκο Γιέλουυστοουν εκτείνεται σε μία έκταση 8.980 τετραγωνικών χιλιομέτρων (3.468 τετραγωνικά μίλια), περιλαμβάνοντας λίμνες, φαράγγια, ποτάμια και οροσειρές. Η λίμνη

Γιέλουστοουν είναι μία από τις μεγαλύτερες λίμνες σε υψηλό υψόμετρο στη Βόρεια Αμερική και βρίσκεται πάνω από τη καλδέρα Γιέλουστοουν, το μεγαλύτερο υπερηφαίστειο της ηπείρου.

Λευκός Οίκος

Η τοποθεσία του Λευκού Οίκου επιλέχτηκε από τον Πρόεδρο Τζωρτζ Ουάσινγκτον και τον αρχιτέκτονα και μηχανικό Πιερ Λ' Ανφάν. Αρχιτέκτονας του κτιρίου ήταν ο Ιρλανδός Τζέιμς Χόμπαν και τα έργα άρχισαν στις 13 Οκτωβρίου 1792 όπου τέθηκε ο θεμέλιος λίθος παρουσία του Τζ. Ουάσινγκτον. Ο αρχιτεκτονικός ρυθμός του είναι ο Αναγεννησιακός. Οι πύλες του μεγάρου κοσμούνται με κίονες ελληνικού ιωνικού ρυθμού. Η ημερομηνία αυτή είναι συγχρόνως και η ημερομηνία ιδρύσεως της νέας πρωτεύουσας. Πρώτος κάτοικος του Λευκού Οίκου έγινε στις 1 Νοεμβρίου 1800 ο δεύτερος Πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζων Άνταμς με τη σύζυγό του.

Το 1812 υπέστη σοβαρές ζημιές από βρετανικά στρατεύματα κατά την διάρκεια του πολέμου του 1812. Την μερική ανοικοδόμηση του κτηρίου, με κλασικιστικό ύφος, ανέλαβε το 1819 ξανά ο Τζέιμς Χόμπαν. Οι υπάρχουσες ζημιές από την φωτιά καλύφθηκαν με άσπρο χρώμα. Το 1901 υπό την κυβέρνηση του Θεόδωρου Ρούσβελτ πραγματοποιήθηκαν πολλές βελτιώσεις για την εξυγίανση του κτιρίου, οπότε και χτίστηκε η δυτική πτέρυγα. Το προεδρικό δωμάτιο εργασίας (οβάλ γραφείο, αγγλ. oval office) χτίστηκε το 1909 με πρωτοβουλία του Ουίλλιαμ Χάουαρντ Ταφτ. Στις 24 Δεκεμβρίου 1929 η δυτική πτέρυγα καταστράφηκε από πυρκαγιά.

Για την οικοδόμηση του Λευκού Οίκου χρησιμοποιήθηκαν κυρίως ψαμμίτης από το γερμανικό Ομπερνκίρχεν και μάρμαρο από το κροατικό νησί Μπρατς. Από την ανοικοδόμηση και μετά ο ψαμμίτης βάφεται μέχρι σήμερα με άσπρο χρώμα. Τοποθεσία του Λευκού Οίκου επιλέχτηκε από τον Πρόεδρο Τζωρτζ Ουάσινγκτον και τον αρχιτέκτονα και μηχανικό Πιερ Λ' Ανφάν. Αρχιτέκτονας του κτιρίου ήταν ο Ιρλανδός Τζέιμς Χόμπαν και τα έργα άρχισαν στις 13 Οκτωβρίου 1792 όπου τέθηκε ο θεμέλιος λίθος παρουσία του Τζ. Ουάσινγκτον. Ο αρχιτεκτονικός ρυθμός του είναι ο Αναγεννησιακός. Οι πύλες του μεγάρου κοσμούνται με κίονες ελληνικού ιωνικού ρυθμού. Η ημερομηνία αυτή είναι συγχρόνως και η ημερομηνία ιδρύσεως της νέας πρωτεύουσας. Πρώτος κάτοικος του Λευκού Οίκου έγινε στις 1 Νοεμβρίου 1800 ο δεύτερος Πρόεδρος των ΗΠΑ, Τζων Άνταμς με τη σύζυγό του.

Το 1812 υπέστη σοβαρές ζημιές από βρετανικά στρατεύματα κατά την διάρκεια του πολέμου του 1812. Την μερική ανοικοδόμηση του κτηρίου, με κλασικιστικό ύφος, ανέλαβε το 1819 ξανά ο Τζέιμς Χόμπαν. Οι υπάρχουσες ζημιές από την φωτιά καλύφθηκαν με άσπρο χρώμα. Το 1901 υπό την κυβέρνηση του Θεόδωρου Ρούσβελτ πραγματοποιήθηκαν πολλές βελτιώσεις για την εξυγίανση του κτιρίου, οπότε και χτίστηκε η δυτική πτέρυγα. Το προεδρικό δωμάτιο εργασίας (οβάλ γραφείο, αγγλ. oval office) χτίστηκε το 1909 με πρωτοβουλία του Ουίλλιαμ Χάουαρντ Ταφτ. Στις 24 Δεκεμβρίου 1929 η δυτική πτέρυγα καταστράφηκε από πυρκαγιά.

Για την οικοδόμηση του Λευκού Οίκου χρησιμοποιήθηκαν κυρίως ψαμμίτης από το γερμανικό Ομπερνκίρχεν και μάρμαρο από το κροατικό νησί Μπρατς. Από την ανοικοδόμηση και μετά ο ψαμμίτης βάφεται μέχρι σήμερα με άσπρο χρώμα.

ΑΛΚΑΤΡΑΖ

Το **Αλκατράζ** είναι μια μικρή νησίδα και η επιτόπου ομώνυμη φυλακή στη είσοδο του Κόλπου του Σαν Φρανσίσκο στις ΗΠΑ.

Η νησίδα αυτή μικρής σχετικής έκτασης, μήκους 530 μέτρων, είναι αρκετά υπερυψωμένη (περίπου 40 μ.) και στο ψηλότερο σημείο της υπήρχαν οι εγκαταστάσεις των άλλοτε ομώνυμων περίφημων ομοσπονδιακών φυλακών από τις οποίες η όποια απόδραση θεωρούταν αδύνατη. Σε μια πλευρά των κτιρίων των φυλακών βρίσκεται εγκατεστημένος ο ομώνυμος φάρος ύψους 70 μέτρων από επιφάνεια θαλάσσης.

Την νήσο Αλκατράζ φέρεται πως πρώτος την ανακάλυψε ο Ισπανός Πλοίαρχος Χουάν Μανουέλ ντε Αγιάλα (Juan Manuel de Ayala) το 1775 και την ονόμασε "Isla de los Alcatraces" (Η Νήσος των Πελεκάνων) από ένα πτηνό αυτού του είδους που είδε στο νησί. Το Υπουργείο Δικαιοσύνης των ΗΠΑ χρησιμοποίησε το νησί αρχικά για να κτίσει στρατιωτικές φυλακές που λειτούργησαν κατά την περίοδο 1868-1933. Από το 1934 στο νησί κρατούνταν

εγκληματίες του κοινού ποινικού δικαίου. Ως φυλακές έπαψαν να λειτουργούν το 1963 (επίσημος 23 μαΐου). Μετά από κινητοποιήσεις φυσιολατρικών οργανώσεων που ξεκίνησαν το 1969 και αργότερα κατέλαβαν τη νήσο το 1971 αποφασίστηκε τελικά από το 1972 ν' αποτελέσει τμήμα του Εθνικού Ψυχαγωγικού Πάρκου της περιοχής όπου και παραμένει σήμερα ως επισκέψιμος χώρος. από το 1868 ως

το 1963 στα 95 χρόνια λειτουργίας οι φυλακές του βράχου να θεωρούνται ως οι μοναδικές στην Αμερική που δεν έγινε απόδραση (πολλές απόπειρες καμία όμως επιβεβαιωμένη)

οι εγκαταστάσεις έχουν γίνει πολλές φορές τόπος γυρισμάτων ταινιών όπως π.χ the rock (ο βραχος) με τον σον κονερι το 1996...

ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΗΣ ΑΣΙΑΣ

Πέτρα Ιορδανίας

Όλη η πόλη της Πέτρας με τα κτίσματα της είναι λαξευμένη πάνω σε μαλακά ψαμμιτικά πετρώματα και αποτελεί ένα ζωντανό μνημείο ενός αξιοθαύμαστου πολιτισμού. Η αρχιτεκτονική της πόλης έχει έντονη την επίδραση των Ελλήνων και των Ρωμαίων, ειδικά των τελευταίων που αφού την κατέκτησαν ήθελαν να αφήσουν το στίγμα της εξουσίας τους και σε αυτή τη γωνία της αυτοκρατορίας τους. Τα καλύτερα διατηρημένα κτίρια είναι το θησαυροφυλάκιο ή αλλιώς Χαζνέ Φαραούν με μια πρόσοψη ύψους 40 μέτρων, το Μοναστήρι, το ρωμαϊκό θέατρο χωρητικότητας 15000 ατόμων, τα λουτρά, ο εμπορικός δρόμος, ο βασιλικός τάφος της Υδρίας, ο τάφος του Ρωμαίου στρατιώτη, η πέτρα Ουμ-αλ-Μπιγιάρα που τοποθετούσαν τις προσφορές τους οι Ναβαταίοι για να λατρέψουν την άνοιξη, το δρόμο Σικ που αποτελεί το πέρασμα για να μπει κανείς στην πόλη της Πέτρας με τοίχους ύψους 50 μέτρων και τέλος τη μεγάλη τελετουργική πλατεία Ζιμπ Ατούφ με δυο οβελίσκους ύψους 6 μέτρων αφιερωμένους στους Αλ-Ούτσα και Ντουςχάρα που ταυτίζονταν με την Αφροδίτη και το Δια αντίστοιχα.

Μαύρη Θάλασσα

Η Μαύρη Θάλασσα ή Εύξεινος Πόντος είναι θάλασσα της νοτιοανατολικής Ευρώπης. Ορίζεται από την Ευρώπη, τη Μικρά Ασία και τον Καύκασο και τελικά συνδέεται με τον Ατλαντικό ωκεανό μέσω της Μεσογείου και του Αιγαίου Πελάγους και διάφορων πορθμών. Ο Πορθμός του Βοσπόρου τη συνδέει με τη Θάλασσα του Μαρμαρά και ο Πορθμός των Δαρδανελίων με το Αιγαίο Πέλαγος της Μεσογείου. Τα νερά αυτά χωρίζουν την Ανατολική Ευρώπη από τη Δυτική Ασία. Η Μαύρη Θάλασσα συνδέεται επίσης με τη Θάλασσα του Αζόφ από τον Πορθμό του Κερτς.

Στρατός από τερακότα

Ο Στρατός από τερακότα (ή πήλινος στρατός) βρίσκεται στο μανσολείο του πρώτου Κινέζου αυτοκράτορα Τσιν Σι Χουάνγκ (Qin Shi Huang), στα ανατολικά της πόλης Χσιάν, στην Κίνα. Ο Τσιν Σι Χουάνγκ αυτοανακηρύχτηκε αυτοκράτορας το 221 π.Χ. αφού καταφέρει να υποτάξει έξι αντιμαχόμενα κράτη και να ενώσει την Κίνα. Σύμφωνα με τον ιστορικό Sima Qian (145-90 π.Χ.), η κατασκευή του μανσολείου, για την ολοκλήρωση του οποίου εργάστηκαν 700,000 άνθρωποι, ξεκίνησε το 246 π.Χ., όταν ο αυτοκράτορας Τσιν Σι Χουανγκ ήταν 13 ετών.

Ανακάλυψη

Το 1974 κάποιοι Κινέζοι αγρότες προσπάθησαν να ανοίξουν ένα πηγάδι στην περιοχή με αποτέλεσμα να βρουν ορισμένες από τις πήλινες φιγούρες. Στη συνέχεια οι αρχαιολόγοι ανακάλυψαν ένα λάκκο μήκους 230 μέτρων με 11 διαδρόμους και τουλάχιστον 6.000 αγάλματα στρατιωτών του πεζικού από τερακότα. Δίπλα βρέθηκε ένας δεύτερος λάκκος με τοξότες, από τους οποίους άλλοι ήταν σε όρθια στάση και άλλοι γονατιστοί, και ιππείς με τα άλογα τους και αρματηλάτες μαζί με ορισμένους πεζούς και ένας τρίτος λάκκος με 68 φιγούρες που ίσως αποτελούσαν το αρχηγείο του στρατού. Επίσης βρέθηκε και ένας ακόμη αλλά άδειος, ίσως επειδή κάποια εξέγερση δεν επέτρεψε την αποπεράτωσή του. Και οι τέσσερις λάκκοι έχουν γύρω στα επτά μέτρα βάθος και βρίσκονται περίπου ενάμισι χιλιόμετρο ανατολικά του τάφου του αυτοκράτορα. Συνολικά οι πήλινοι στρατιώτες είναι περίπου 8.000. Υπάρχουν επίσης 130 πήλινα άρματα με 520 άλογα και 150 άλογα ιππικού.

Το Σινικό τείχος, είναι κινεζική οχύρωση που κατασκευάστηκε σταδιακά, προκειμένου να προστατευθεί η Κίνα από τις επιδρομές μογγολικών και τουρκικών φύλων. Η κατασκευή του ξεκίνησε σταδιακά από τον 7ο αι. π.Χ., αλλά η σημερινή του μορφή οφείλεται κυρίως στη δυναστεία Μινγκ (τέλη του 14ου αι. με αρχές του 17ου αι. μ.Χ.). Το Τείχος εκτείνεται σε συνολικό μήκος 8.850 χλμ, σύμφωνα με πρόσφατη μέτρηση, αποτελούμενο από 6.259 χλμ πραγματικού τείχους, 359 χλμ τάφρου και 2.232 χλμ φυσικών οχυρώσεων όπως λόφοι και ποταμοί. Αποτελεί έτσι το μεγαλύτερο σε διαστάσεις ανθρώπινο οικοδόμημα. Κατά άλλη σύγχρονη μέτρηση, το Σινικό Τείχος, με όλες τις διακλαδώσεις του, έχει συνολικό μήκος 21.196 χιλιόμετρα.

Το Τείχος που μπορεί να δει κανείς σήμερα χτίστηκε κατά τη διάρκεια της δυναστείας Μινγκ, σε πολύ μεγαλύτερη έκταση από τα παλαιότερα τείχη και με τη χρήση υλικών μεγαλύτερης αντοχής. Ο αρχικός σκοπός του Τείχους δεν ήταν να κρατηθούν έξω οι εισβολείς, αλλά να εξασφαλιστεί ότι οι ημι-νομαδικές φυλές του βορρά δεν θα μπορούσαν να το διασχίσουν με τα άλογά τους ή να επιστρέψουν εύκολα μετά από κάποια επιδρομή τους. Κάθε πύργος έχει οπτική επαφή τουλάχιστον με τον προηγούμενο αλλά και με τον επόμενο, ώστε σε περίπτωση επίθεσης να γίνεται ορατή η φρουκτορία και έτσι να μεταδίδεται από πύργο σε πύργο το μήνυμα μέχρι το Πεκίνο.

Τατζ Μαχάλ

Το **Τατζ Μαχάλ** (Taj Mahal) είναι κτιριακό συγκρότημα που βρίσκεται στην Ινδία, κτισμένο στη νότια όχθη του ποταμού Γιαμούνα κοντά στη πόλη Άγκρα. Το συγκρότημα αναπτύσσεται γύρω από το μαυσωλείο που ανήγειρε ο Σαχ Γιαχάν Μογγόλος αυτοκράτορας (Σάχης) προκειμένου να τιμήσει τη πολυαγαπημένη του σύζυγο Μουμτάζ Μαχάλ που πέθανε το 1631 κατά τη διάρκεια τοκετού.

Για την ανέγερσή του, που έγινε σε σχέδια ομάδας αρχιτεκτόνων από την Ινδία, το σημερινό Πακιστάν και άλλα μέρη της Ασίας, απασχολήθηκαν 20.000 εργάτες που ξεκίνησαν το 1632 δουλεύοντας καθημερινά, για να το ολοκληρώσουν το 1649. Πλην όμως για να ολοκληρωθούν όλα τα κτίσματα του συγκροτήματος χρειάστηκαν 22 χρόνια.

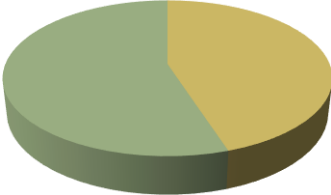
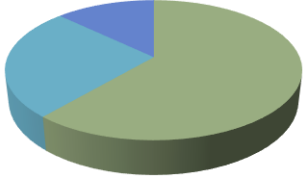
Η έκταση που καταλαμβάνει το κυρίως μαυσωλείο και όλο το συγκρότημα είναι ένα ορθογώνιο με διαστάσεις 580×350 μέτρα, με τετράγωνο κήπο στο κέντρο που πλαισιώνεται από δύο άλλα μικρότερα επιμήκη κτίρια προσανατολισμένα κατά διεύθυνση Βορρά - Νότου. Επί της νότιας πλευράς του όλου συγκροτήματος βρίσκεται η κύρια πύλη του συγκροτήματος που είναι από ψαμμίτη. Η βόρεια πλευρά του συγκροτήματος περιλαμβάνει το Μαυσωλείο και καταλήγει στην όχθη του ποταμού Γιαμούνα.

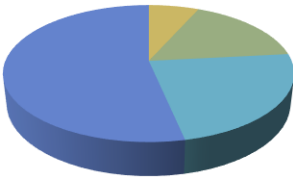
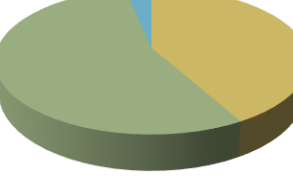
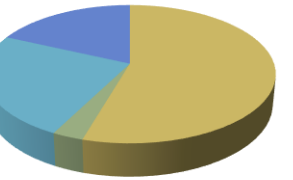
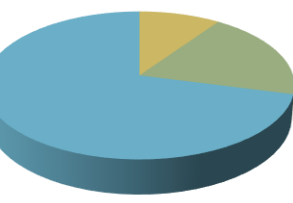
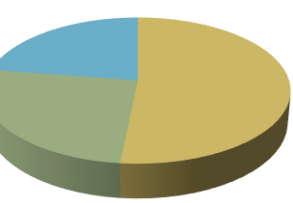
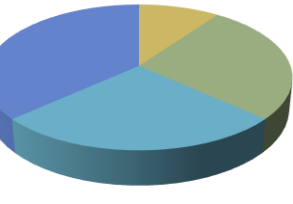
Δεξιά του Μαυσωλείου έχει ανεγερθεί τζαμί και αριστερά κτίριο ομοιόμορφο με το τζαμί, λεγόμενο τζαβάμπ, που διατηρεί την αισθητική αρχιτεκτονική ισορροπία. Το όλο συγκρότημα περικλείεται από ψηλό τειχικό περίβολο που φέρει ανά διαστήματα οκταγωνικούς πυργίσκους. Έξω δε από τον περίβολο αυτό και προς νότο βρίσκονται τα βοηθητικά κτίσματα της φρουράς καθώς και σταύλοι.

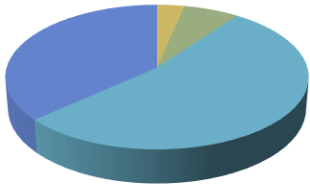
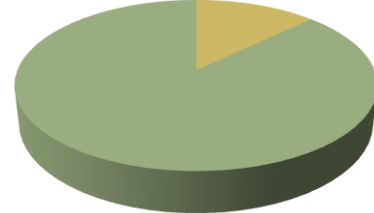
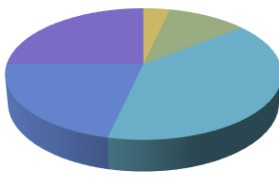
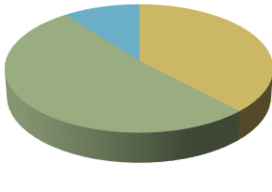

3) ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΑ ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ

Τα ερωτηματολόγια με τις ακόλουθες ερωτήσεις δόθηκαν στους μαθητές του σχολείου μας και τα για τα αποτελέσματα έγινε ανάλυση στο Microsoft excel με τη βοήθεια διαγραμμάτων σε μορφή πίτας:

<u>Φύλο:</u>	 ■ κορίτσι ■ αγόρι	
<u>1) Πόσες ώρες χρησιμοποιείτε το διαδίκτυο τις καθημερινές:</u>	 ■ καθόλου ■ 1-2 ώρες ■ 3-4 ώρες ■ 5-6 ώρες	

<u>2) Πόσες ώρες χρησιμοποιείτε το διαδίκτυο το Σ/Κ;</u>	 ■ καθόλου ■ 1-2 ώρες ■ 3-4 ώρες ■ 5-6 ώρες	
<u>3) Ποιο μέσο χρησιμοποιείτε για να συνδεθείτε στο διαδίκτυο;</u>	 ■ Η/Υ ■ κινητό ■ tablet ■ άλλο	
<u>4) Χρησιμοποιείτε τα κοινωνικά δίκτυα;</u>	 ■ ναι ■ όχι	
<u>5) Ποια κοινωνικά δίκτυα χρησιμοποιείτε;</u>	 ■ facebook ■ twitter ■ instagram ■ άλλο	
<u>6) Πόσες ώρες πιστεύετε ότι η γρήση των κοινωνικών δικτύων θεωρείται εθισμός;</u>	 ■ 1-3 ώρες ■ 4-6 ώρες ■ 6-8 ώρες	
<u>7) Έχετε παραμελήσει ποτέ άλλες σημαντικές δραστηριότητες, για να ασχοληθείτε με τα κοινωνικά δίκτυα;</u>	 ■ καθόλου ■ σπάνια ■ συχνά	
<u>8) Πόσο ασφαλείς νιώθετε για τα δημοσιευμένα προσωπικά σας δεδομένα στα κοινωνικά δίκτυα;</u>	 ■ πολύ ■ λίγο ■ αρκετά ■ καθόλου	

<u>9) Κατά πόσο επηρεάζεστε από τις δημοσιεύσεις ή τα σχόλια στα κοινωνικά δίκτυα;</u>	 - πολύ - αρκετά - λίγο - καθόλου	
<u>10) Επικοινωνείτε με άγνωστους χρήστες στα κοινωνικά δίκτυα;</u>	 - ναι - όχι	
<u>11) Πόσους φίλους έχετε στο δίκτυο που χρησιμοποιείτε;</u>	 1-50 φίλους 51-100 φίλους 101-300 φίλους	
<u>12) Πόσους φίλους από τους παραπάνω γνωρίζετε προσωπικά;</u>	 - όλους - τους περισσότερους - μερικούς - λίγους	

4) **ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟΥ**

διαδίκτυο πλέον είναι συνυφασμένο με τα κοινωνικά δίκτυα σε μεγάλο βαθμό.

Από τις ερωτήσεις 1 και 2 μπορούμε να συμπεράνουμε ότι οι μαθητές του σχολείου μας χρησιμοποιούν σταθερά και καθημερινά το διαδίκτυο όπως και τα κοινωνικά δίκτυα και κάνουν αρκετά μεγάλη χρήση το Σαββατοκύριακο. Αυτό σημαίνει ότι προτιμούν να περνούν τον ελεύθερο χρόνο τους με διαδικτυακές εφαρμογές και όπως διευκρίνισαν κοινωνικά δίκτυα με πρώτο το facebook. Για πολλούς το

Στην 3^η ερώτηση παρατηρούμε ότι χρησιμοποιείται το κινητό περισσότερο από κάθε άλλο μέσο. Αυτό σημαίνει ότι υπάρχει ενδιαφέρον για φορητότητα και διαρκή πρόσβαση. Δεδομένου του ενδιαφέροντος των νέων στα κοινωνικά δίκτυα, φαίνεται ότι οι χρήστες εκδηλώνουν ανάγκη να επικοινωνούν, να ενημερώνονται και να πλοηγούνται ανά πάσα στιγμή στα κοινωνικά δίκτυα.

Τα στοιχεία μας από την ερώτηση 4, μας δείχνουν ότι ελάχιστοι μαθητές δεν έχουν λογαριασμούς στα κοινωνικά δίκτυα. Πλέον είναι αναμενόμενο ότι ο καθένας θα είναι μέρος μιας ηλεκτρονικής

κοινωνικής δικτύωσης, ιδίως οι νέοι. Η κοινωνική δικτύωση μέσω διαδικτύου είναι τρόπος ζωής για τους νέους και όποιος δε συμμετέχει κατά κάποιο τρόπο κινδυνεύει με «αποκλεισμό» από παρέες και συναναστροφές.

Η πλειοψηφία των μαθητών χρησιμοποιεί το facebook κάτι που έγινε προφανές στην ερώτηση 5. Ωστόσο ένας μικρός αριθμός από μαθητές χρησιμοποιεί επίσης Instagram και twitter.

Από τις απαντήσεις στην ερώτηση 6 φαίνεται πως οι περισσότεροι μαθητές θεωρούν σχεδόν φυσιολογική την πολύωρη χρήση των κοινωνικών δικτύων. Αυτό όμως που πρέπει να υπολογίζουν πέρα από το σύνολο των ωρών είναι και κατά πόσο αυτή η χρήση που γίνεται δημιουργεί πρόβλημα σε άλλες φυσιολογικές εργασίες της ζωής μας και καθήκοντα. Για παράδειγμα αν κάποιος μαθητής φτάσει

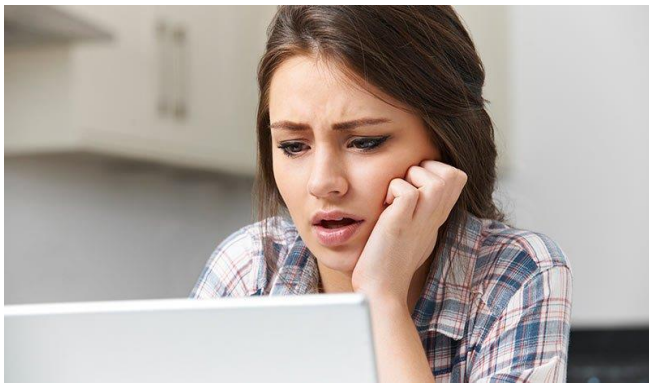

σε σημείο να παραμελεί τις εργασίες του ή να αδιαφορεί για άλλες εξωγενείς δραστηριότητες εξαιτίας της προσήλωσής του σε ένα διαδικτυακό κοινωνικό δίκτυο, τότε πλέον μπορούμε να μιλάμε για εθισμό.

Σε συνέχεια της ερώτησης 6, η ερώτηση 7 αποδεικνύει ότι υπάρχει ένα ποσοστό των μαθητών που παραδέχονται ότι παραμελούν τις δραστηριότητές τους για να ασχοληθούν με τα

κοινωνικά δίκτυα, όμως οι περισσότεροι είναι συνεπείς με τις υποχρεώσεις τους. Το ερώτημα στη συνέχεια είναι αν αυτό συμβαίνει λόγω των πιέσεων που ενδεχομένως να δέχονται από τους γονείς ή επειδή είναι σε θέση να αντισταθούν κι από μόνοι τους τα όρια της υπερβολής.

Στην ερώτηση 8 ο μεγαλύτερος αριθμός μαθητών δηλώνει πως δε νιώθει ιδιαίτερα ασφαλής για τα δημοσιευμένα προσωπικά τους δεδομένα. Αυτό είναι αναμενόμενο διότι τα τελευταία χρόνια υπάρχει μια σωρεία αποκαλύψεων όσον αφορά την παράνομη απόκτηση και εκμετάλλευση των προσωπικών δεδομένων των χρηστών τόσο από ιδιωτικές εταιρείες όσο και από κυβερνητικές οργανώσεις.

εκπλήξεων.

Σε γενικές γραμμές οι περισσότεροι μαθητές είναι προσεκτικοί όταν χρησιμοποιούν κοινωνικά δίκτυα και δεν συνομιλούν με αγνώστους όπως παρουσιάζεται στο αποτέλεσμα της ερώτησης 10. Παρόλα αυτά απαιτείται ενημέρωση και επαγρύπνηση, διότι κάποιοι επιτήδριοι χρησιμοποιούν ύπουλους τρόπους προκειμένου να αποκρύψουν την πραγματική τους ταυτότητα και να παγιδεύσουν κυρίως τους νέους που συχνά είναι και πιο επιπόλαιοι.

Στην ερώτηση 9 παρατηρούμε ότι οι μαθητές ισχυρίζονται πως δεν επηρεάζονται πολύ από τις δημοσιεύσεις ή τα σχόλια στα κοινωνικά δίκτυα. Ωστόσο χρειάζεται ιδιαίτερη προσοχή και κατανόηση των κινδύνων που αφορούν τα δεδομένα που δημοσιεύονται στο διαδίκτυο συμπεριλαμβανομένου και των δημοσιεύσεων για να μη βρεθεί κανείς προ

Μέσω της ερώτησης 11 απεικονίζεται η έννοια του φίλου σε ένα μέσο κοινωνικής δικτύωσης σε αντίθεση με τον φίλο στην πραγματική ζωή. Οι περισσότεροι χρήστες έχουν εκατοντάδες «φίλων» στα κοινωνικά δίκτυα, πόσοι όμως από αυτούς είναι πραγματικοί και πόσοι απλά γνωστοί; Η ύπαρξη αυτών των φίλων δεν αποτελεί απαραίτητα ένδειξη κοινωνικότητας, διότι δεν πρέπει να ξεχνάμε πως πίσω από μια οθόνη είναι πιο εύκολο να φαίνεται κανείς κοινωνικός.

Σε συνδυασμό με την ερώτηση 11 οφείλουμε να προσθέσουμε ότι πολλοί από τους «φίλους» μας στα κοινωνικά δίκτυα μας είναι άγνωστοι ή απλά γνωστοί και τίποτα παραπάνω. Έτσι και σ' αυτό το σημείο εγείρονται διάφορα ερωτήματα όπως πχ γιατί είμαστε «φίλοι» με όλους αυτούς; Για να καλύψουμε τα ελλείμματα κοινωνικότητάς μας; Για να ανυψώσουμε το αίσθημα της περηφάνιας μας γνωρίζοντας ότι έχουμε πολλούς; Καλά είναι και διαδικτυακά να προσέχουμε τις «φιλίες μας».

5) ΓΕΝΙΚΑ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ – Επίλογος Εργασίας

Συμπερασματικά, τα κοινωνικά δίκτυα είναι ένα αναπόσπαστο κομμάτι του σύγχρονου ανθρώπου, που χρησιμοποιούνται καθημερινά σε κάθε τομέα της ζωής μας. Χρησιμοποιούνται για ενημέρωση, επικοινωνία, πληροφόρηση και ψυχαγωγία. Πέρα από αυτό όμως, μαζί με τα πλεονεκτήματα υπάρχουν και τα μειονεκτήματα. Τα κοινωνικά κρύβουν πολλούς κινδύνους και παγίδες, στα οποία είναι κυρίως ευάλωτα τα άτομα μικρής ηλικίας. Γι' αυτό από γονείς και κηδεμόνες θα πρέπει να παρθούν κάποια δραστηκά μέτρα για την αποφυγή των κινδύνων αυτών. Στην τελική, κρατάμε μία ουδέτερη στάση

απέναντι στα κοινωνικά δίκτυα, τα οποία έχουν και καλά και κακά στοιχεία ταυτόχρονα. Όμως πολύ σημαντικό ρόλο επίσης παίζει η αγωγή του ατόμου από τους γονείς/κηδεμόνες του και γενικά ο τρόπος που μεγαλώνει, αναπτύσσεται η σκέψη του και ο τρόπος που αντιλαμβάνεται τους κινδύνους. Αυτό επίσης βασίζεται στην προσοχή που δίνουν τα παιδιά στους κινδύνους των κοινωνικών δικτύων. Ένας σημαντικός παράγοντας που συμβάλλει στην επιδείνωση των κινδύνων αυτών είναι η αποξένωση και η ολοκληρωτική αποκοπή της επικοινωνίας των παιδιών με τους γονείς. Έτσι είναι πιο επιρρεπή σε ανώνυμα «προφίλ» του διαδικτύου, λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι δεν υπάρχει εμπιστοσύνη μεταξύ των γονέων και των παιδιών. Μία πολύ αποτελεσματική αντιμετώπιση του προβλήματος αυτού θα ήταν οι γονείς να περνάνε όσο περισσότερο χρόνο μπορούν με τα παιδιά τους, ώστε να αναπτύσσεται αυτή η σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσά τους.

6) ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Ελληνική έκδοση Βικιπαίδεια - <https://el.wikipedia.org>

<http://www.tripadvisor.gr/>

www.newsbeast.gr

www.traveltips.gr